

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 30434

Kl. 78 e, 4

Lignoza Spółka Akcyjna*), Katowice

Lont detonacyjny

Zgłoszono 23 maja 1938

Udzielono 24 lutego 1942

Lonty detonacyjne wykonywane początkowo tylko ze zflęgmatazowanego piorunianu rtęci były nadzwyczaj drogie, wobec czego starano się zastosować materiały tańsze. Stosowanie melinitu wymagało osłony z cyny, trotyl posiadający małą czułość musiał być umieszczany w żyle o wielkiej średnicy, podczas gdy tetryl nie nadawał się do stosowania ogólnego. Najlepszym stosunkowo materiałem do wyrobu lontów detonacyjnych okazał się pentryt, który jest jednak również drogi i stosunkowo nietrwały.

Stwierdzono, że do wyrobu lontów detonacyjnych nadaje się również nadchloran guanidyny, ponieważ czyni zadość wszelkim wymaganiom, mianowicie posiada do-

statecznie dużą szybkość detonacji i czułość na inicjowanie, jest kilkakrotnie tańszy od dotychczas używanych materiałów, zwłaszcza pentrytu, pod względem chemicznym posiada większą stałość, oprócz tego — mniejszą wrażliwość na uderzenie.

Nadchloran guanidyny stosuje się przy wyrobie lontów jako taki lub w mieszaninie z innymi materiałami wybuchowymi uczulającymi, względnie flegmatyzującymi w osłonie metalowej lub z tkaniny.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Lont detonacyjny, zaopatrzony w żyłę umieszczaną w znany sposób w osłonie metalowej lub z tkaniny, znamienny tym,

*) Właścicielka patentu oświadczyła, iż wynalazcami są Tadeusz Domański i Józef Skudrzyk, Krywałd.

że żyła lontu jest wykonana z nadchloranu guanidyny.

2. Lont detonacyjny według zastrz. 1, znamienny tym, że żyła lontu jest wykonana z mieszaniny nadchloranu guanidyny z innymi znanymi materiałami wybuchowymi.

3. Lont detonacyjny według zastrz. 1

i 2, znamienny tym, że żyła lontu jest wykonana z nadchloranu guanidyny z domieszką znanych materiałów uczulających względnie flegmatyzujących.

Lignoza Spółka Akcyjna
Zastępca: inż. St. Pawlikowski
rzecznik patentowy